

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
2100 Split

Povrv-638/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji toga suda Maji Anušić, u pravnoj stvari tužitelja Ankica Luetić, OIB: 79709758602 odvjetnica iz Splita, Piora Petra 7/I koju zastupa punomoćnik Ivan Rađa, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika pod 1) Miroslav Đogaš OIB: 75787396252 iz Splita, Pod Kosom 40, te tuženika pod 2) KONTINENTAL KARTON d.o.o. OIB: 50211863385 Pod Kosom 20, zastupan po članu uprave Iva Đogaš OIB: 21097077163, Pod Kosom 40, Split, oboje zastupani po punomoćniku Marijo Vuković, odvjetnik u Splitu, radi isplate, nakon održane i zaključene javne i glavne rasprave dana 17.rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja te punomoćnika tuženika dana 5. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Helena Dragun iz Splita, poslovni broj Ovr-649/2018 od 19.travnja 2018. u odnosu na tuženika pod 1) MIROSLAV ĐOGAŠ u dijelu koji se odnosi na isplatu iznosa od 29.532,80 EUR (222.514,88 kuna) sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 23.ožujka 2018. pa do isplate, a koje zakonske zatezne kamate se obračunavaju po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i za nastali ovršni trošak u iznosu od 841,99 EUR (6.343,94 kuna), sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od presuđenja do isplate, koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Helena Dragun iz Splita, poslovni broj Ovr-650/2018 od 19.travnja 2018. u odnosu na tuženika pod 2) KONTINENTAL KARTON d.o.o. u dijelu koji se odnosi na isplatu iznosa od 29.532,80 EUR (222.514,88 kuna) sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 23.ožujka 2018. pa do isplate, a koje zakonske zatezne kamate se obračunavaju po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i za nastali ovršni trošak u iznosu od

841,99 EUR (6.343,94 kuna) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od presuđenja do isplate, koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

III. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Helena Dragun iz Splita, poslovni broj Ovr-649/18 od 19.travnja 2018. te se odbija tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem je naloženu tuženiku platiti tužitelju trošak ovrhe u iznosu od 263,79 eura (prije 1.987,50 kuna) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od donošenja rješenja o ovrsi do isplate, kao neosnovan.

IV. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Helena Dragun iz Splita, poslovni broj Ovr-650/18 od 19.travnja 2018. te se odbija tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem je naloženu tuženiku platiti tužitelju trošak ovrhe u iznosu od 263,79 eura (1.987,50 kuna) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od donošenja rješenja o ovrsi do isplate, kao neosnovan.

V. Nalaže se tuženima naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 11.898,16 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kod javnog bilježnika Helena Dragun iz Splita, 19.travnja 2018. podnio ovršni prijedlog u kojem navodi da mu tuženik pod 1) duguje iznos od 222.514,88 kuna temeljem računa broj 17-1-1 od 20.veljače 2018. te je javni bilježnik donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-649/18 od 19.travnja 2018. Nadalje, kod javnog bilježnika Helena Dragun istog dana tužitelj je podnio ovršni prijedlog protiv tuženika pod 2) u kojem navodi da mu tuženik pod 2) duguje također iznos od 222.514,88 kuna temeljem računa broj 18-1-1 od 20.veljače 2018. te je javni bilježnik donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-650/2018 od 19.travnja 2018.

2. Protiv gore navedenog rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno podnio prigovor u kojem ističe prigovor zastare, te osporava tražbinu ovrhovoditelja.

3. Sud je stoga temeljem odredbe čl. 54 Ovršnog zakona („Narodne Novine“ broj 57/96, 29/99, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08, 112/12, 25/13 i 93/14; dalje OZ) stavio izvan snage rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-649/2018 odnosno Ovr-650/18 oba od 19.travnja 2018. u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo sve provedene radnje, te je određeno da će se postupak provesti po pravilima parničnog postupka kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Obzirom se radi o istoj činjeničnoj i pravnoj stvari sud je rješenjem spojio predmet poslovni broj Povrv-1575/2018 na ovaj spis radi zajedničkog raspravljanja i odlučivanja.

5. Sud je tijekom dokaznog postupka izveo dokaz uvidom u račun, spis Pn-554/2017, te ostalu dokumentaciju koja prileži spisu, te je temeljem tako provedenog dokaznog postupka sukladno odredbi čl. 8 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14; dalje ZPP) utvrdio da je **tužbeni zahtjev osnovan**.

5. Tužiteljica ovom tužbom potražuje od tuženika isplatu iznosa od ukupno 445.029,75 kuna na ime neplaćenog računa, a koji se odnosi na izvršene usluge zastupanja oba tuženika u predmetu ovog suda pod brojem Pn-554/2017.

6. Naime, odredbom čl. 18. st. 1. Zakona o odvjetništvu ("Narodne novine", broj 9/94, 117/08, 50/09, 75/09, 18/11, dalje: ZO) odvjetnici imaju pravo na nagradu za svoj rad te na naknadu troškova u svezi s obavljenim radom sukladno tarifi koju utvrđuje i donosi Komora uz suglasnost ministra pravosuđa, a st.3. citiranog članka određeno je da je odvjetnik dužan stranci izdati račun nakon izvršene usluge. U slučaju otkaza ili opoziva punomoći odvjetnik je dužan izdati račun u roku od 30 dana od dana otkaza ili opoziva punomoći.

7. Prema odredbi čl. 763. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje ZOO) ugovorom o nalogu obvezuje se i ovlašćuje nalogoprimac poduzimati za račun nalogodavca određene poslove, a nalogoprimac ima pravo na naknadu za svoj trud, osim ako je drugačije ugovoreno ili proizlazi iz naravi međusobnog odnosa. Odredbom čl. 765. st. 1. ZOO-a određeno je da je nalogoprimac dužan izvršiti nalog prema primljenim uputama, s pažnjom dobrog gospodarstvenika, odnosno dobrog domaćina, ostajući u njegovim granicama i u svemu skrbiti o interesima nalogodavca i njima se rukovoditi, a odredbom čl. 773.st.1 ZOO-a određeno je da je nalogodavac dužan naknaditi nalogoprimcu, čak i ako njegov trud bez njegove krivnje nije imao uspjeha, sve potrebne troškove što ih je učinio za izvršenje naloga, s kamatama od dana kad su učinjeni. Čl. 775. ZOO-a određeno je da ako nije drukčije ugovoreno, nalogodavac duguje naknadu u uobičajenoj visini, a ako o tome nema običaja, onda pravičnu naknadu. Odredbom članka 776. stavak 1. ZOO-a propisano je da ako nije drukčije ugovoreno, nalogodavac je dužan isplatiti nalogoprimcu naknadu nakon obavljenog posla. Nadalje, odredbom čl. 779. ZOO-a određeno je da nalogodavac može odustati od ugovora, a u slučaju odustanka od ugovora u kojem nalogoprimcu pripada naknada za njegov trud, nalogodavac je dužan isplatiti nalogoprimcu odgovarajući dio naknade i naknaditi mu štetu koju je pretrpio odustankom od ugovora, ako za odustanak nije bilo osnovanih razloga.

8. U konkretnom slučaju, radi se o potraživanju naknade za obavljene usluge zastupanja tuženika u predmetu ovog suda pod brojem Pn-554/2017, a po računu broj 17-1-1 od 20.veljače 2018. te računu broj 18-1-1 od 20.veljače 2018.

9. Prema odredbi članka 9. ZOO-a sudionici u obveznom odnosu dužni su ispuniti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje.

10. Pregledom spisa utvrđeno je da je tužiteljica zastupala po punomoći ovdje tuženike pod 1) Miroslava Đogaša i pod 2) KONTINENTAL KARTON d.o.o. protiv tuženika Hrvatska elektroprivreda d.o.o., radi naknade štete. U tom predmetu tužba je podnesena 22.rujna 1998., tužiteljica je zastupala tuženike od podnošenja tužbe pa sve do otkaza punomoći podneskom od 30.studenog 2017.

11. Potpisivanjem punomoći odvjetnik i stranka zaključuju ugovor o nalogu kojim se odvjetnik obvezuje za stranku poduzeti određene pravne radnje u određenom sudskom postupku prema nalogu stranke, a stranka se obvezuje odvjetniku platiti

naknadu za njegov rad, s time da odvjetnik ima pravo zahtijevati od stranke nagradu za svoj rad kada ispuni nalog. Tuženi nisu pružili nikakve dokaze na okolnost da su platili tužiteljici u cijelosti naknadu za obavljene usluge zastupanja.

12. Ničim nisu potkrijepljeni navodi tuženika o tome da je platio djelomično troškove zastupanja po računu izdanom 20.srpnja 2001. jer je teret dokaza na tuženiku (sukladno čl. 221.-a ZPP-a) dostaviti dokaz-uplatnicu iz koje proizlazi da je uplaćen na račun tužiteljice iznos od 38.500,00 kuna.

13. Nadalje, tuženi tijekom postupka prigovaraju visini obračunate naknade navodeći da je odvjetnik u računu neistinito prikazao cijenu odvjetničkih radnji te da je postupao protivno Tarifi.

14. Uvidom u spis Pn-544/17 utvrđeno je da je sklopljena sudska nagodba dana 18.travnja 2018. između ovdje tuženika i HEP d.o.o na iznos od 2.228.825,21 kunu te da glavicu predstavlja iznos od 963.655,71 kuna, a parnični trošak iznos od 521.603,12 kuna te kamate iznos od 743.566,38 kuna.

15. Obzirom na vrijednost predmeta spora koja se tijekom postupka mijenjala i to od podnošenja tužbe do 5.lipnja 2013.godine iznosila 739.660,00 kn, zatim od 5.lipnja 2013.godine 1.030.603,00 kuna, od 6.prosinca 2013.godine 1.135.603,70 kuna, od 17.veljače 2016.godine 1.134.535,10 kuna te sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14) tužiteljica osnovano potražuje za sastav tužbe iznos od 814 bodova (sukladno Tbr.7.točka 1. OT), zatim za zastupanje na ročištu od 6.travnja 1999. 814 bodova (sukladno Tbr.9.točka 1. OT), zastupanje na ročištu od 3.travnja 2000. 407 bodova (Tbr.9.točka 2. OT), zastupanje na ročištu od 8.siječnja 2001. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 12.veljače 2001. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 4.veljače 2003. 407 bodova (Tbr.9.točka 2. OT), zastupanje na ročištu od 22.svibnja 2003. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 1.listopada 2003. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 26.studenog 2003. 50 bodova (Tbr.9.točka 5 OT), zastupanje na ročištu od 11.veljače 2004. 50 bodova, zastupanje na ročištu od 20.svibnja 2004. 407 bodova, zastupanje na ročištu od 7.studenog 2006. 50 bodova, zastupanje na ročištu od 14.prosinca 2006. 50 bodova, zastupanje na ročištu od 13.veljače 2007. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 24.travnja 2007. 814 bodova, sastav podneska od 7.studenog 2007. 814 bodova (očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka sukladno Tbr. 8.točka 1. OT) zastupanje na ročištu od 13.studenog 2007. 407 bodova, zastupanje na ročištu od 6.prosinca 2007. 50 bodova, zastupanje na ročištu od 18.siječnja 2008. 814 bodova, sastav podneska od 31.siječnja 2008. 814 bodova (očitovanje na dopunu nalaza i mišljenja vještaka od 27.prosinca 2007. sukladno Tbr. 8.točka 1. OT), zastupanje na ročištu od 29.veljače 2008. 814 bodova, sastav podneska od 17.rujna 2008. 814 bodova (očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka od 28.kolovoza 2008. sukladno Tbr. 8.točka 1. OT), zastupanje na ročištu od 14.studenog 2008. 814 bodova, sastav žalbe od 21.siječnja 2009. protiv presude IP-1277/98 od 26.studenog 2008. 1017,5 bodova (sukladno Tbr.10 točka 1. OT), zastupanje na ročištu od 26.listopada 2010. 407 bodova, sastav podneska od 17.studenog 2010. 814 bodova (očitovanje na podnesak tuženika od 14.listopada 2010. sukladno Tbr. 8.točka 1. OT), zastupanje na ročištu od 22.studenog 2010. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 9.ožujka 2011. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 13.travnja 2011. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 18.listopada 2011. 814 bodova, sastav podneska od 9.studenog 2011. 814 bodova - sukladno Tbr. 8.točka 1.

OT), zastupanje na ročištu od 16.studenog 2011. 50 bodova, zastupanje na ročištu od 29.studenog 2011. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 4.srpnja 2012. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 26.studenog 2012. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 15.siječnja 2013. 814 bodova, zastupanje na ročištu od 8.veljače 2013. 407 bodova, sastav podneska od 5.lipnja 2013. 1134 bodova (očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka Matija Trogrlić od 30.travnja 2013. sukladno Tbr 8.točka 1. OT), zastupanje na ročištu od 19.lipnja 2013. 1134 bodova, zastupanje na ročištu od 12.studenog 2013. 50 bodova, sastav podneska od 6.prosinca 2013. 1246,81 bodova, (očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka Radimir Buljan i povećanje tužbenog zahtjeva sukladno Tbr8.točka 1. OT), zastupanje na ročištu od 8.siječnja 2014. 1246,81 bodova, sastav podneska od 11.ožujka 2015. 1246,81 bodova, (obrazloženi podnesak sukladno Tbr.8.točka 1. OT), zastupanje na ročištu od 7.listopada 2015. 1246,81 bodova, sastav podneska od 17.veljače 2016. 1246,81 bodova (očitovanje na nalaza i mišljenje vještaka Rapića od 22.prosinca 2015.), zastupanje na ročištu od 13.svibnja 2016. 1246,81 bodova, zastupanje na ročištu od 15.srpnja 2016. 624,305 bodova, zastupanje na ročištu od 18. siječnja 2017. 624,305, zastupanje na ročištu od 21.veljače 2017. 1246,81 bodova, te pristup na ročište za objavu odluke 50 bodova, odnosno sveukupno 35.602,38 bodova, što pomnoženo s vrijednosti boda 10,00 kuna (Tbr. 50) iznosi 356.023,80 kuna, uvećano za PDV 25 % u iznosu od 89.005,95 kuna sveukupno iznosi 445.029,75 kuna podijeljeno na dva iznosi 222.514,875 odnosno zaokruživanjem na veću decimalu iznosi 222.514,88 kuna.

16. Iz navedenog, razvidno je da je tužiteljica zastupala tuženike u postupku koji se vodio pred ovim sudom temeljem punomoći od podnošenja tužbe 1998. godine pa do završetka zastupanja otkazom punomoći 30.studenog 2017. zbog nepodmirenih odvjetničkih troškova.

17. Budući tuženik navodi da je postojao navodni dogovor o plaćanju i ispostavljanju računa po svakoj obavljenoj radnji navodi se da se u konkretnom slučaju primjenjuje se Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (" Narodne novine" broj 142/12; dalje Tarifa), sukladno kojoj troškove zastupanja u smislu ugovora o nalogu predstavljaju sve odvjetničke usluge potrebne za izvršenje cjelokupnog posla, a ne pojedinačne radnje tijekom obavljanja poslova zastupanja. Nastavno, zastupanje u konkretnom slučaju bilo je dovršeno otkazom punomoći 2017. Međutim, Tbr.48 stavka 1. Tarife propisuje da odvjetnik primjenjuje Tarifu koja je bila na snazi u trenutku naplate odvjetničke nagrade, a sukladno Tbr.48 stavka 5. Tarife naplata odvjetničke usluge dospijeva pravomoćnim okončanjem postupka ukoliko se ne provodi ovrha, zatim otkazom punomoći, opozivom punomoći ili raskidom ugovora o zastupanju. Nadalje, Tarifom (u Glavi I.) se navodi da se istom određuje način vrednovanja, obračunavanja i plaćanja odvjetničkih usluga i izdataka koje su stranke dužne platiti odvjetniku ili odvjetničkom društvu za radnje obavljene po punomoći odnosno da su troškovi zastupanja odvjetničke usluge uvećane za porez na dodanu vrijednost i izdaci potrebni za izvršenje cjelokupnog posla, a ne pojedinog zastupanja.

18. Prema tome, proizlazi da je izdavanjem punomoći odvjetniku sklopljen ugovor o nalogu i rok za isplatu nagrade teče od izvršenja naloga odnosno otkaza ili opoziva punomoći, a ne od obavljanja pojedinačno obavljene radnje u procesu obavljanja cjelokupnog naloga.

19. U svezi s tim navodi se kako Upravni odbor Hrvatske odvjetničke komore (HOK) ovlašten je davati mišljenja u svezi primjene Tarife u skladu s odredbom točke XVIII. Tarife.

20. Tako navodi da potpisivanjem punomoći odvjetnik i stranka zaključuju ugovor o nalogu, kojim se odvjetnik obvezuje za stranku poduzeti određene pravne radnje, prema nalogu stranke, a stranka se obvezuje odvjetniku platiti naknadu za njegov rad, te odvjetnik ima pravo zahtijevati od stranke nagradu za svoj rad kada ispuni nalog tj. završi zastupanje stranke u određenoj pravnoj stvari odnosno kada otkaže zastupanje ili stranka opozove punomoć odvjetniku.

21. Ovo je autentično tumačenje Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u pogledu dospijeca prava odvjetnika zahtijevati isplatu nagrade za odvjetničku uslugu.

22. Ovo stoga jer punomoć ne glasi na poduzimanje samo jedne određene radnje. Naime, odvjetnici kao punomoćnici odnosno nalogoprimci dužni su izvršiti nalog - zastupanje prema primljenim uputama. Završetkom zastupanja odvjetnik kao nalogoprimac ima pravo od stranke zahtijevati naknadu odnosno nagradu za obavljeni posao.

23. Inače, odvjetnici su dužni pružati pravnu pomoć savjesno i sukladno Ustavu, zakonima te Statutu i Kodeksu odvjetničke etike, te odvjetnik u ispunjavanju svoje profesionalne dužnosti mora postupati s povećanom pažnjom odnosno pažnjom dobrog stručnjaka te upozoriti svog mandataru na relevantne zakonske odredbe.

24. Slijedom navedenog, a kod činjenice da je spisu predmeta priložen račun za zastupanje u predmetu Pn-554/17 za razdoblje od 22.rujna 1998. do 30.studenog 2017. te da je pregledom spisa utvrđeno da je tužiteljica doista pružala odvjetničke usluge tuženima i zastupala tužene u tom postupku to proizlazi da tuženik samo paušalno i neargumentirano osporava tužbeni zahtjev.

25. U odnosu na prigovor zastare navodi se da kod činjenice da su tužitelj i tuženi zaključili ugovor o nalogu u smislu čl. 763 ZOO te da je prema čl. 776.st.1. ZOO ako nije drugačije ugovoreno nalogodavac dužan isplatiti nalogoprimcu naknadu nakon obavljenog posla, a to bi bilo pravomoćnim okončanjem parničnog ili ovršnog postupka kad i dospijeva naplata odvjetničke usluge ili otkazom punomoći, opozivom punomoći ili raskidom ugovora o zastupanju te imajući u vidu da tužena naplata odvjetničke usluge dospijeva otkazom punomoći i zastarijeva u općem zastarnom roku koji počinje teći prvog dana poslije otkaza punomoći sukladno čl. 215.st 1 ZOO, odnosno od 1.prosinca 2017. (obzirom je otkazana punomoć podneskom koji je zaprimljen na sudu dana 30.studenog 2017.) dok je temeljem računa kao vjerodostojne isprave (koji je izdan u nakon otkaza punomoći, ali zastarnom roku) u smislu čl 31. OZ-a utvrđeno dospijeeće tražbine 22.ožujka 2018. to je razvidno da je prijedlog za ovrhu podnesen dana 19.travnja 2018. podnesen unutar petogodišnjeg zastarnog roka računajući početak roka sa 1.prosinca 2017.

26. Obzirom na prigovor zastare na sva potraživanja iz specifikacije tužiteljice izvršene prije 2013. (obzirom da je tek u Tbr.48 Tarife /12 uvedena odredba da odvjetnički trošak dospijeva otkazom punomoći ili pravomoćnim okončanjem spora, pa da je nastupila zastara za sve prije toga obavljene odvjetničke radnje) ovdje valja tek kratko

odgovoriti da potpisivanjem punomoći odvjetnik i stranka zaključuju ugovor o nalogu kojim se odvjetnik obvezuje za stranku poduzeti određene pravne radnje u određenom sudskom postupku, prema nalogu stranke, a stranka se obvezuje odvjetniku platiti naknadu za njegov rad pa odvjetnik ima pravo zahtijevati od stranke nagradu za svoj rad kada ispuni nalog tj. završi zastupanje stranke u određenoj pravnoj stvari, odnosno kada otkáže zastupanje ili stranka opozove punomoć odvjetniku - a što jasno proizlazi iz odredbe čl. 762. ZOO-a koji je bio na snazi u času zasnivanja obvezno-pravnog odnosa između parničnih stranaka.

27. Pravilnost takvog stajališta izvire i iz Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa) koja je objavljena u NN 91/04 od 5. srpnja 2004.g. i koja u Glavi I. navodi da Tarifa određuje način vrednovanja, obračunavanja i plaćanja odvjetničkih usluga i izdataka koje su stranke dužne platiti odvjetniku ili odvjetničkom društvu za radnje obavljene po punomoći, odnosno da su troškovi zastupanja odvjetničke usluge potrebne za izvršenje posla, dakle za izvršenje kompletnog posla, a ne pojedine radnje u poslu tj. zastupanje.

28. Stoga je ovaj sud pravni odnos između parničnih stranaka prosuđivao primjenom odredbe čl. 776. ZOO-a prema kojoj odvjetnik ima pravo zahtijevati od stranke nagradu za svoj rad kad ispuni nalog, a povezujući istu sa Tumačenjem Upravnog odbora Hrvatske odvjetničke komore u kojemu rok za naplatu odvjetničkog honorara teče od izvršenja naloga odnosno otkaza ili opoziva punomoći, a i sa Tumačenjem istog tijela od 13.11.2010.g. koje se odnosi na Tbr. 43 Tarife prema kojem potpisivanjem punomoći odvjetnik i stranka sklapaju ugovor o nalogu (toč.1. Tumačenja) a da je odvjetnik obavezan obračunati nagradu za svoj rad kada ispuni nalog u cijelosti (toč.2.) pri čemu se smatra da je odvjetnik ispunio nalog stanke pravomoćnom i ovršnom odlukom u odnosnoj pravnoj stvari i/ili otkazom zastupanja i/ili opozivom punomoći odvjetniku (toč.3.).

29. U odnosu na prijeboj tražbine tuženika s tražbinom tužitelja u ovom postupku navodi se da je iz iskaza tužitelja sud saznao da je tužiteljica zastupala tuženika temeljem uobičajene punomoći, te da nikakav dogovor u svezi prijeboja s tražbinom tuženika nije postignut. Štoviše, ovdje se ne radi o procesnopravnom prigovoru radi prijeboja već o možebitno građanskopravnoj kompenzaciji do koje ne dolazi čim se susrelo kompenzabilno potraživanje s istim takvim protupotraživanjem, već je za njen nastanak potrebna konstitutivna izjava jedne strane o prijeboju i upravo ta kompenzaciona izjava je činjenica koja dovodi do prestanka vjerovnikovog potraživanja, a koju izjavu tuženi nisu dali tužiteljici.

30. Nadalje, u ovom postupku tuženi su istakli da je neosnovano potraživanje tužitelja jer je došlo do prebijanja troškova tužiteljice s tražbinom tuženika. Naime, da je tužiteljica zastupala tuženika kao tužitelja u parničnom postupku pred Općinskim sudom u Splitu poslovni broj IIP-521/92 i u istome je tužiteljica formirala visinu tužbenog zahtjeva na iznos od 587,218 kuna umjesto na iznos od 587.218,00 kuna pa je time tuženik (greškom tužiteljice kao punomoćnika) bio zakinut za taj iznos zbog čega su sukladno usmenom ugovoru tužiteljice i tuženika prebili potraživanje tuženika od oko 587.000,00 kuna sa troškovima zastupanja tuženika u ovom predmetu. Navedeno opet ne stoji jer nikakvo obećanje tužiteljice sve i da je dato usmeno ne može nadomjestiti kompenzacionu izjavu koju je morao dati tuženik pismeno odavno ako je uopće imao na umu.

31. Osim toga, navedeno je pravni i životni nonsens jer nitko nije mogao predvidjeti da će postupak Pn-554/18 trajati 20 godina niti je bilo moguće predvidjeti koliko će iznositi parnični trošak niti kako će se sve skupa okončati jer su u predmetu donijete tri prvostupanjske presude. Naime, nesporna je okolnost da je tužiteljica zastupala tuženika u tom postupku profesionalno što istoj nitko ne spori. Stoga nije jasno zašto tuženik istoj osporava pravo na naplatu troška zastupanja iako je postupak okončan u korist tuženika.

32. Činjenica je da je otkaz punomoći nastupio u momentu kada je bilo izvjesno da će se postupak naknade štete (budući je ostala sporna samo visina) okončati sklapanjem sudske ili izvansudske nagodbe. Stoga, kada se ima na umu da je tužiteljica tamo zastupala tuženika dvadeset godina, te da isti netom nakon otkaza punomoći sklapa Nagodbu s tamošnjim tuženikom, tada je jasno kako je tuženik istu namjeravao jednostavno zaobići u postupku isplate pripadajućeg joj troška za zastupanje unatoč tome što je isti obuhvaćen Nagodbom.

33. Dakle, isticanje prijeboja sa tražbinom tuženika koja nije ni postojala (obzirom se u predmetu IIP-521/92 radilo o denominaciji iz dinara u kune pa je tuženiku dosuđen manji iznos 587,22 kuna umjesto prvobitno utuženog 587.218 dinara, za što je okrivio tužiteljicu) potpuno suvišno i neosnovano. Naime, tuženik niti u ovom postupku nije dokazao da je imao ikakvu tražbinu prema tužiteljici (osim što tvrdi da je mogla izgubiti licencu da ju je tada tužio), pa da bi mogao istu prebijati s predmetnom tražbinom tužiteljice.

34. Naime, sve i da je tužiteljica obećala tuženiku da će mu „izgubljeno“ u predmetu IIP-521/92 nadoknaditi (pretpostavljeno besplatnim zastupanjem u predmetu Pn-554/17) navodi se da isto također ne dovodi do kompenzacije novčane. Međutim, kada se ima na umu da je tužiteljica zastupanjem tamo tuženika uspjela dovesti parnicu do kraja i to u korist tuženika, proizlazi da je svoje obećanje i ispunila.

35. Osim toga, tuženik je tužbenom zahtjevu prigovorio tvrdnjom da je on imao istovrsnu i dospelu tražbinu prema tužiteljici te da je tužiteljčina tražbina prestala zbog tuženikove tražbine.

36. Materijalno pravni prigovor prijeboja podrazumijeva da tuženik ima istovrsnu i dospelu tražbinu prema tužitelju te da je tužiteljeva tražbina prestala zbog tuženikove tražbine i konstitutivne izjave o kompenzaciji. O materijalno pravno prigovoru prijeboja sud ne odlučuje u izreci presude. Dakle, kada tuženik tvrdi da je tražbina prestala izjavom o prijeboju, isto mora i dokazati, što isti, budući izjava ne prileži spisu, nije dokazao, slijedom čega se, sukladno čl.221. a ZPP-a njegov prigovor ukazuje neosnovanim.

37. Dakle, pregledom spisa Pn-544/17 utvrđeno je da je tuženik za zastupanje u tom postupku izdao tužiteljici punomoć, da je riječ o uobičajenoj punomoći za zastupanje kojoj ne prileži nikakav ugovor iz kojeg bi proizlazilo da su stranke mimo uobičajenog načina zastupanja u parničnom postupku, ugovorile dodatne odredbe pa tako niti odricanje od nagrade.

38. Na okolnosti da je naplata nagrade drugačije ugovorena i to po svakoj obavljenoj pravnoj radnji prvotuženik Miroslav Đogaš i drugotuženik Kontinental karton d.o.o. predložili su provođenje dokaza saslušanjem stranaka i svjedoka te je u ponovnom postupku izveden dokaz saslušanjem parničnih stranaka i svjedoka Zora Sisarić.

39. Tako iz iskaza tužiteljice proizlazi da nikakav dogovor u svezi plaćanja po svakoj radnji nije postojao, te da se predmetni spor vodio 20 godina te se svim silama borila da tuženik uspije u sporu. Nadalje, da je prvostupanjska presuda bila ukinuta barem dva - tri puta. Nadalje, da je prema zadnjem rješenju tuženiku bilo dosuđeno 50.000,00 kuna, dok je za ostali dio isplate presuda bila ukinuta. Nadalje, da se vidjelo da je tuženik uspio u sporu. Nadalje, da je u to vrijeme dobila dopis od HEP-a (tamošnjeg tuženika) da dostavi punomoć za naplatu toga što je pravomoćno i o tome je obavijestila tuženika te mu predložila da to podjele. Međutim, tuženik se očito s nekim konzultirao tko mu je rekao da je spor dobiven te da mu ona više nije potrebna. Stoga je otkazala punomoć i ispostavila račun. Nadalje, da nikakav dogovor niti sporazum između nje i tuženika nije postojao osim da će se naknada isplatiti kada " dobije spor". Dakle, jedini sporazum je bio da će se sve naplatiti kada spor bude gotov. Nadalje, da je spor trajao 20 godina, a da se nije radilo samo o parnici već o tome da je bilo više sudskih vještačenja na koja se očitovala te konzultirala s drugim vještacima u svezi s tim. Konačno da je spor okončan nagodbom, a tuženiku isplaćen iznos od 2.500.000,00 kuna u što je uračunat i parnični trošak prema njezinoj specifikaciji, a priznati su mu i troškovi vještačenja. Nadalje, da se sve što je napravila za tuženika nalazi u specifikaciji. Nadalje, da se ne sjeća da joj je tuženik nešto platio te ako tuženik ima dokaz o plaćanju neka dostavi sudu. Nadalje, da od nikog nije primila ni lipu u gotovini odnosno " na ruke" tijekom 20 godina zastupanja. Nadalje, da nije postojao dogovor između nje i tuženika o tome da će kompenzirati ovaj trošak sa troškom iz postupka protiv Mediterana jer se radilo o sasvim drugoj parnici.

40. Iz iskaza tuženika pod 1) proizlazi da je tužiteljica zastupala njega odnosno njegovu firmu u dva predmeta te je jedan vođen protiv Mediterana, a drugi protiv HEP-a. Nadalje, da su u predmetu protiv Mediterana potraživali 65.000,00 DEM koje je tužiteljica promijenila u kune pa je VPS iznosio 500.000,00 kuna, odnosno greškom tužiteljice je iznosio oko 500,00 kuna. Nadalje, da je tužiteljica rekla da ona to ne može ispraviti već će to kompenzirati sa troškom u postupku protiv HEP-a sve kako je ne bi tužili. Nadalje, da je 2001. platio predujam za zastupanje u predmetu protiv HEP-a, a povremeno joj je nosio novce u gotovini o čemu nema račune jer ih nitko ne čuva tolike godine. Nadalje, da nije on otkazao punomoć tužiteljici već ona njemu. Nadalje, da je platio 46.000,00 kuna po jednom računu prije 2009. i to je platio „Kontinental karton“ odnosno firma jer su računi uvijek glasili na firmu. Nadalje, da je u gotovini plaćao po pozivu tužiteljice. Nadalje, da smatra kako je podmirio sve račune za odvjetničke radnje prije 2009.

41. Iz iskaza zz tuženika pod 2) proizlazi da je ona dala punomoć tužiteljici za zastupanje te joj istu nije otkazala. Nadalje, da je postojao dogovor s tužiteljicom (budući je presuda u predmetu protiv Mediterana glasila na 580,00 kuna umjesto na 500.000,00 kuna) da će ona taj trošak zastupanja u tom predmetu kompenzirati sa zastupanjem u predmetu protiv HEP-a. Nadalje, da nije znala koliko će taj trošak iznositi, ali je znala da ne treba ništa više plaćati. Nadalje, da je ipak plaćala po računima po radnju ili dvije, a tuženik pod 1) je plaćao u gotovini.

42. Iz iskaza svjedoka Zora Sisarić proizlazi da je to bilo prije dosta godina, nije to njezin slučaj pa da pamti datume kada je bila sa sestrom u odvjetničkom uredu ovdje tužiteljice. Naime, njena sestra (zz tuženika pod 2) je dobila presudu koja je glasila na iznos otprilike 580,00 kuna, a trebala je dobiti naknadu obzirom je uspjela u tom predmetu, u iznosu od 580.000,00 kuna. Sestra joj je rekla da mora otići kod odvjetnice i s njom vidjeti što nije uredu s tim iznosom te je otišla s njom. Dok je sestra s tužiteljicom razgovarala u kancelariji ona je čekala ispred i bila su otvorena vrata te nije mogla vidjeti tko je unutra, ali je mogla čuti glasove. Unutra je bio još jedan muškarac čiji je glas čula, ali ga nije vidjela. Kada je njena sestra pitala odvjetnicu kako je došlo do toga da u presudi stoji 580,00 kuna umjesto 580.000,00 kuna odvjetnica je rekla da će joj to nadoknaditi u sljedećem sporu da je ne tuži, na to je muški glas rekao da je u pitanju denominacija, a na to je odvjetnica rekla "dosta, dosta" i na tom je ostalo. Njena sestra ju je pitala dva puta da li stoji kod svojih riječi da će joj to nadoknaditi na što je odvjetnica rekla da stoji. Tada je njena sestra uzela spis i otišla ga kopirati te su se nakon toga rastali. Njena sestra je vidjela da nedostaje podnesak i onda se vratila u kancelariju, a ona se nije s njom vraćala nazad. Na upit punomoćnika tužitelja odgovorila je da je razgovor trajao otprilike 15-20 minuta te da je razgovor tekao mirno, bez ikakvih prijetnji i grubih riječi jer je bilo obećanje.

43. U odnosu na iskaz tuženika pod 1) i zz tuženika pod 2) te svjedoka Zora Sisarić navodi se da je jedino podudarno da tuženi nisu ništa plaćali tužiteljici od 2009. Naime, tuženik pod 1) ne spori da od 2009. nije više plaćao, dok zz tuženika pod 2) tvrdi da je od tada kada je saznala da je „greškom“ tužiteljice utužen manji iznos smatrala da ne treba ništa plaćati, što se upravo dogodilo kada je donijeta presuda u predmetu IIP-521/92 odnosno kada je sa svjedokom Zorom Sisarić bila kod tužiteljice u njezinom odvjetničkom uredu, slijedom toga proizlazi, obzirom je presuda u predmetu IIP-521/92 donijeta 2009. da se to, da ne treba ništa više plaćati“ odnosilo na razdoblje nakon 2009.

44. Budući ni tuženik pod 1) niti zz tuženika pod 2) ničim ne dokazuju da su odvjetničke troškove (prije 2009) tužiteljici platili na račun niti na ruke pa da im je na račun toga izdana priznanica, niti navode čime bi tu tvrdnju mogli potkrijepiti, a iz izvedenih dokaza se ne može to nedvojbeno utvrditi, proizlazi da isto nije dokazano.

45. Nadalje, obzirom ničim nisu dokazani navodi tuženika o navodnom prijeboju ove tražbine s tražbinom tuženika (jer isti nije dokazao niti postojanje te tražbine niti je istakao protutužbeni zahtjev u ovoj parnici) to se ovaj prigovor ukazuje paušalan i ničim potkrijepljen.

46. Slijedom navedenog, tuženi su dužni platiti tužiteljici za pružene odvjetničke usluge iznos od po 222.514,88 kuna.

47. Ovršni trošak održan je na snazi kao u točki I izreke, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odmjeran prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine broj 142/12, dalje: Tarifa) koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja pojedine parnične radnje, prema vrijednosti tužbenog zahtjeva slijedom čega isti za sastav ovršnog prijedloga iznosi 3.125,00 kuna (2.500,00 kuna uvećano za PDV 25 %) te za trošak javnobilježničke nagrade prema važećem Pravilniku o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku («Narodne novine», br. 57/96, 29/99, 42/00, 133/03, 194/03, 151/04 i 88/05)

u iznosu od 2.575,15 kuna uvećano za PDV 25% odnosno 643,79 kuna, odnosno ukupno 3.218,94 kune tj. sveukupno 6.343,94 kune dok nije održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi u odnosu na zatraženi nastali trošak dostave jer je uračunat u trošak javnobilježničke nagrade. Nadalje, nije održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi u odnosu na predvidive troškove tužitelja (potvrda pravomoćnosti i ovršnosti) u sveukupnom iznosu od 1.950,00 kuna pa je sud u odnosu na iste ukinuo platni nalog jer isti nisu niti nastali do trenutka donošenja rješenja o ovrsi obzirom je izjavljen prigovor protiv rješenja o ovrsi, nakon čega je sud rješenje o ovrsi stavio izvan snage, slijedom čega isto nije postalo niti pravomoćno niti ovršno, slijedom čega nije bio potreban niti trošak dostave javnog bilježnika, te je odlučeno kao pod točkom III izreke.

48. Ovršni trošak održan je na snazi kao u točki II u izreci, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odmjereno prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine broj 142/12, dalje: Tarifa) koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja pojedine parnične radnje, prema vrijednosti tužbenog zahtjeva slijedom čega isti za sastav ovršnog prijedloga iznosi 3.125,00 kuna (2.500,00 kuna uvećano za PDV 25 %) te za trošak javnobilježničke nagrade prema važećem Pravilniku o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku («Narodne novine», br. 57/96, 29/99, 42/00, 133/03, 194/03, 151/04 i 88/05) u iznosu od 2.575,15 kuna uvećano za PDV 25% odnosno 643,79 kuna, odnosno ukupno 3.218,94 kune tj. sveukupno 6.343,94 kune dok nije održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi u odnosu na zatraženi nastali trošak dostave jer je uračunat u trošak javnobilježničke nagrade. Nadalje, nije održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi u odnosu na predvidive troškove tužitelja (potvrda pravomoćnosti i ovršnosti) u sveukupnom iznosu od 1.950,00 kuna pa je sud u odnosu na iste ukinuo platni nalog jer isti nisu niti nastali do trenutka donošenja rješenja o ovrsi obzirom je izjavljen prigovor protiv rješenja o ovrsi, nakon čega je sud rješenje o ovrsi stavio izvan snage, slijedom čega isto nije postalo niti pravomoćno niti ovršno, slijedom čega nije bio potreban niti trošak dostave javnog bilježnika, te je odlučeno kao pod točkom IV izreke.

49. Odluka o parničnom trošku tužitelja temelji se na odredbi čl. 154. st. 3. ZPP-a u svezi sa odredbom čl. 155. st. 1. ZPP-a, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku, odmjereno prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa) koja je bila na snazi u vrijeme okončanja postupka, prema vrijednosti tužbenog zahtjeva. Slijedom navedenog, tužitelju pripada nagrada za pristup na ročišta u predmetu Povrv-1574/2018 i to zastupanje na ročištu od 6.veljače 2019. 250 bodova, sastav podneska od 26.veljače 2019. 250 bodova, zastupanje na ročištu od 16.travnja 2019. 250 bodova, zastupanje u predmetu Povrv-1575/2018 i to za zastupanje na ročištu od 5.ožujka 2019. 50 bodova, zastupanje na ročištu od 11.travnja 2019., 50 bodova, zastupanje na ročištu od 18.lipnja 2019. 50 bodova, zastupanje na ročištu od 30. rujna 2019. 250 bodova, zastupanje na ročištu od 20.siječnja 2022. 125 bodova, zastupanje na ročištu od 10.svibnja 2022. 50 bodova, te zastupanje na ročištu od 31.kolovoza 2022. 500 bodova, zastupanje na ročištu od 16.ožujka 2026. 500 bodova, zastupanje na ročištu od 4.svibnja 2026. 500 bodova, sastav podneska od 22.svibnja 2026. 500 bodova, sastav podneska od 13.srpnja 2026. 100 bodova (Tbr.8/3), zastupanje na ročištu od 14.srpnja 2026. 50 bodova, te zastupanje na ročištu od 17.rujna 2026. 500 bodova, odnosno ukupno 4475 bodova, pomnoženo sa vrijednosti 1 bod = 2,00 eura (

Tbr. 54) iznosi 8.950,00 eura, uvećano za iznos PDV-a 25%, u iznosu od 2.237,50 eura, što sveukupno iznosi 11.187,50 eura, uvećano za pristojbu na presudu u iznosu od 710,66 eura, sveukupno iznosi 11.898,16 eura.

Split, 5.listopada 2026.

Sutkinja
Maja Anušić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 8 dana, računajući od dana dostave prijepisa iste. Žalba se predaje putem ovog suda na Županijski sud u Splitu pisanim putem u četiri istovjetna primjerka.

DNA:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika
- u spis

Broj zapisa: **9-3088e-27d71**

Kontrolni broj: **0621c-c2b4a-38571**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.